

Kohtuasi C-6/04

Euroopa Ühenduste Komisjon

versus

Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 92/43/EMÜ — Looduslike elupaikade kaitse — Looduslik loomastik ja taimestik

Kohtujurist J. Kokott'i ettepanek, esitatud 9. juunil 2005 I - 9020

Euroopa Kohtu otsus (teine koda), 20. oktoober 2005 I - 9056

Kohtuotsuse kokkuvõte

1. Keskmond — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Direktiiv 92/43 — Ülevõtmine seadusandlike toiminguteta — Piirid — Ülhise pärandi haldamine — Liikmesriikide poolt täpse ülevõtmise vajadus
(EÜ artikli 249 kolmas lõik; nõukogu direktiiv 92/43, artikkel 11, artikli 12 lõige 4 ja artikli 14 lõige 2)

2. Keskkond — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Direktiiv 92/43 — Erikaitsealad — Kohustus vältida looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist — Ulatus
(Nõukogu direktiiv 92/43, artikli 6 lõige 2)
3. Keskkond — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Direktiiv 92/43 — Erikaitsealad — Liikmesriikide kohustused — Projekti tagajärgede hindamine ala suhtes — Hindamise kohustuse tekkimine
(Nõukogu direktiiv 92/43, artikli 6 lõige 3)
4. Keskkond — Looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse — Direktiiv 92/43 — Liikide kaitse — Erandid — Kitsas tõlgendamine — Direktiiviga kokkusobimatud erandid — Direktiivi artiklites 12 ja 13 sätestatud liikide kaitse meetmete ja artiklis 16 sätestatud erandite rikkumine
(Nõukogu direktiiv 92/43, artiklid 12, 13 ja 16)

1. Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmine, kui selleks ei ole tingimata vaja formaalset ja sõnasõnalist direktiivi sisu kordamist otseses ja konkreetses õigusnormis, võib sõltuvalt sisust piirduda üldise õigusliku raamistikuga tingimusel, et see tagab tõhusalt direktiivi täieliku kohaldamise piisavalt selgelt ja täpselt. Selles osas on liikmesriigi ülevõtmiskohustuse ulatuse väljaselgitamiseks seega igal üksikjuhul oluline kindlaks määrata direktiivis kehtestatud ja liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi põhjuseks olnud sätte olemus.

mine on liikmesriikide territooriumil usaldatud liikmesriikidele. Sellest tulevalt peavad liikmesriigid direktiivi 92/43 looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta raames, mis sätestab keerulised ja tehnilised eeskirjad keskkonnaõiguse valdkonnas, tagama selle, et nende nimetatud direktiivi ülevõttev õigusakt oleks selge ja täpne, seda ka järelevalve ja kontrolli peamiste kohustuste osas, mis on näiteks nimetatud direktiivi artikliga 11, artikli 12 lõikega 4 ja artikli 14 lõikega 2 siseriiklikele ametiasutustele kehtestatud.

Ülevõtmise täpsus on siiski erakordselt oluline juhul, kus ühise pärandi haldam-

(vt punktid 21–22 ja 25–26)

2. Direktiivi 92/43 looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõike 2, mis kohustab liikmesriike vältima erikaitsealadel looduslike elupaikade ja liikide elupaikade halvenemist, rakendamiseks võib olla vajalik meetmete võtmine nii välise inimtegevusest tuleneva kahjuliku mõju ja häirimise vältimiseks kui ka erikaitsealadel looduslike liikide ja elupaikade kaitsestaatust halvendava loodusliku arengu ärahoidmiseks.

(vt punktid 33 ja 34)

3. Direktiivi 92/43 looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artikli 6 lõike 3 kohaselt on kava või projekti, mis ei ole otseselt seotud erikaitseala teatud ala kaitsekorraldusega või ei ole selleks otseselt vajalik, tagajärgede asjakohane hindamine kohustuslik tingimusel, et on olemas asjaomase ala olulise mõjutamise tõenäosus või oht. Arvestades eriti ettevaatuspõhimõttega, on selline oht

olemas niipea, kui objektiivsete elementide alusel ei saa välistada seda, et nimetatud kava või projekt mõjutab asjaomast ala olulisel moel.

(vt punkt 54)

4. Direktiivi 92/43 looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta artiklit 16, mis määratleb täpselt tingimused, mil liikmesriigid võivad teha erandeid selle artiklites 12–14 ja artikli 15 punktides a ja b ette nähtud liikide kaitsega seonduvatest sätetest, tuleb tõlgendada kitsalt. Lisaks sellele moodustavad selle direktiivi artiklid 12, 13 ja 16 sidusa sätete kogumi, mille eesmärk on asjaomaste liikide populatsioonide kaitse tagamine nii, et igasugune erand, mis ei ole nimetatud direktiiviga kooskõlas, rikub nii selle artiklites 12 ja 13 sätestatud keelde kui ka reeglit, mille kohaselt erandeid võib teha kooskõlas sama direktiivi artikliga 16.

(vt punktid 111 ja 112)